

ಅಭ್ಯಾಗತ ತಂದಾನೆ ಊರಿಗೆ ಗಂಡಾಂತರ?

ಸಂಜಯ್ ಮನೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಸ್ತಬ್ಧನಾದ.

ಆನಂದಣ್ಣನಿಗೆ ಸಂಜಯನ ಜೊತೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾತಾಡುವುದು ಬೇಕಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಸಂಜಯ್ ತೋಟದ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದರೆ ಏನು ಹೇಳುವುದು ಎಂದು ಅವರು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದೇ ಅವಕಾಶ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಆನಂದಣ್ಣ 'ಕಾರಂತರೇ, ನೀವು ಬಹಳ ದೂರದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ನೋಡಿಕೊಂಡಿರಿ. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಾನು ನನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬರ್ತೇನೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ನನಗೆ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಆಗದಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಮನೆಗೆ ಬಿಡ್ಡಿಕ್ಕೆ ಯಾರನ್ನಾದ್ರೂ ಕಳಿಸ್ತೇನೆ' ಅಂದರು.

ಸಂಜಯನಿಗೆ ಇದು ಕೇಳಿದರೂ ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದಾದ ಎರಡು ಮಾಳಿಗೆಯ ಕಾರಂತರ ಮನೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಜರಿದು ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಮನೆಯೊಳಗಿನ ಮಂಚ, ಕುರ್ಚಿಗಳು ಅರ್ಧಕ್ಕರ್ಧ ಮುರಿದು ಬಿದ್ದಿದ್ದವು. ಸಂಜಯ್ ಮನೆಯ ಹೊರಗಿನ ಮುರಿದು ಬಿದ್ದ ಚಾವಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತ. ಮನೆಯ ನೆಲ ಕೆಂಪುಬಣ್ಣದ ಪಾಲಿಶ್‌ನಿಂದ ಫಳಫಳ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ತುಂಬಿದ ದೂಳಿನಿಂದಾಗಿ ಅದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಬಿಸಿಲಿನ ನಡುವೆ ಮನೆಯ ನೆಲ ಬಹಳ ತಂಪಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಕಂಬಕ್ಕೆ ಒರಗಿ ಕೂತ ಸಂಜಯನಿಗೆ ತನ್ನ

ಅಪ್ಪನ ನೆನಪು. ಈ ಮನೆ ತನ್ನ ಅಜ್ಜ ಮರದಾಡಿದ ಮನೆ. ಅಜ್ಜ ಬಹಳ ಅಕ್ಕರೆಯಿಂದ ಒರೆಸಿ ಗುಡಿಸಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಇಟ್ಟ ಮನೆಯ ನೆಲ. ನನ್ನಪ್ಪ ಚಡ್ಡಿಯನ್ನೂ ಹಾಕದೆ ಓಡಾಡಿ ಬೆಳೆದ ಅಂಗಳ. ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರತೀ ಹಬ್ಬದ ದಿನ ನೂರಾರು ಜನರು ಕೂಡಿ ಊಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ದೃಶ್ಯವೆಲ್ಲ ಕಂಡಂತಾಯಿತು. ಈ ಮನೆಯ ಪ್ರತೀ ಕಂಬ ನೂರಾರು ಪೂಜೆ ನೋಡಿವೆ, ಜಾಗಟೆ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿವೆ, ನೈವೇದ್ಯದ ಪರಿಮಳ ಅನುಭವಿಸಿವೆ... ಎಂದುಕೊಂಡ.

ಸಂಜಯನಿಗೆ ಅಪ್ಪ ಹೇಳಿದ ನೂರಾರು ಕಥೆಗಳು ನೆನಪಾದವು. ಅಜ್ಜನ ವೈಭವದ ಮೆರುಗು ನೆನಪಾಯ್ತು. ಮನೆಯ ಪ್ರತೀ ಕಲ್ಲು, ಕಂಬ, ಗೋಡೆ, ಬಾಗಿಲು ಬಹಳ ದಿನದಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ಕಾದುಕೊಂಡಂತೆ ಭಾಸವಾಯ್ತು. ಮನೆಯೇ ಅಜ್ಜನ ಹಾಗೆ ಆಗಿ, ತಾನೇ ಸಣ್ಣ ಮಗುವಿನ ಹಾಗೆ ಆಗಿ ಅಜ್ಜನ ಕಾಲಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ ಹಾಗೆ ಕಂಡಿತು. ಹಾಗೆಯೇ ಎದ್ದು ಮನೆಯ ಪ್ರತೀ ಬಾಗಿಲು, ಕಿಟಕಿ, ಗೋಡೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಿದ. ಈ ಬಾಗಿಲು ಗೋಡೆ ನೆಲ ತನ್ನ ಅಜ್ಜ ಮುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಜಾಗ - ಈಗ ಅದನ್ನು ತಾನು ಮುಟ್ಟಿ ಅಜ್ಜನನ್ನೇ ಮುಟ್ಟಿದ ಹಾಗೆ ಪರಿಭಾವಿಸಿದ. ತನ್ನ ಅಜ್ಜ ಅಜ್ಜ ಅಪ್ಪನ ನೆನಪಾಗಿ ಹನಿಗಣ್ಣಾದ.

ಹೊರಗೆ ಬಿಸಿಲು, ಮನೆಯೊಳಗೆ ತಂಪಾಗಿದ್ದ

ಕೆಂಪುಬಣ್ಣದ ನೆಲ. ಅಲ್ಲೇ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡ ಸಂಜಯನಿಗೆ ಸಮಯ ಹೋದದ್ದೇ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಂಜಯನ ಮುಖಕ್ಕೆ ಯಾರೋ ಜೋರಾಗಿ ನೀರು ಹಾಕಿದ ಹಾಗೆ ಆಯಿತು. ಕಣ್ಣುಬಿಟ್ಟು ನೋಡುವಾಗ ಕಣ್ಣೆದುರು ಇಬ್ಬರು ಮೂವರು ಹೆಗಸರು ನಿಂತಿದ್ದರು. ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಳೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಟೋಪಿ, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತಿ... ನೋಡುವಾಗ ಅವರು ತೋಟದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋದ ಹೆಗಸರ ಹಾಗೆ ಕಂಡರು.

'ಅಣ್ಣಾವ್ರೇ, ಏಳಿ, ಏಳಿ... ಇಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ' ಅನ್ನುತ್ತಾ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಟೋಪಿಯಿಂದ ನೀರನ್ನು ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳು ಸಂಜಯನ ಮುಖಕ್ಕೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಸಂಜಯ್ ಎದ್ದು ಕುಳಿತ. ಅವನಿಗೆ ಗಾಬರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಸಮಯ ಹೋದದ್ದು ಗೊತ್ತಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಂಜಯ್ ತನ್ನ ಅಪ್ಪನ ಅಜ್ಜನ ಬಗ್ಗೆ ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತಾ ಅಲ್ಲೇ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಮಲಗಿದ್ದ.

ಎದ್ದು ಕೂತು ಸಂಜಯ್ ತಾನು ಕಾರಂತರ ಮೊಮ್ಮಗನೆಂದೂ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಮನೆಗೆ

monappa